

ע"פ 33740/10/14 - ד. רמתי חברה קבלנית לבנין בע"מ נגד מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה
לפני: השופט אילן איטח, השופטת נטע רות, השופט משה טוינה
ע"פ 33740-10-14

ניתן ביום 26 יולי 2015

1. ד. רמתי חברה קבלנית לבנין בע"מ
2. רמתי דרור
-
מדינת ישראל

המעוררים
המשיבה

בשם המעוררים - עו"ד איתן אשורי
בשם המשיבה - עו"ד שרון פיליפסון

פסק דין

1. לפנינו ערעור שהגישו המערערת 1 (להלן - **המעוררת**) והמעורר 2, שהוא מנהל המערערת (להלן - **המעורר**), על הרשעתם, בעבירות על חוק עובדים זרים, התשנ"א-1991 (להלן - **החוק**) וכן על גזר הדין שניתן בעקבות אותה הרשעה. המערערת הורשעה בהעסקה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 2 (א) (1) לחוק, והמעורר הורשע בהפרת אחריות נושא משרה, לעבירה של העסקה שלא כדין שנעברה על ידי המערערת.
2. בקצירת האומר העבירות, עניין העסקת עובד זר פלוני (להלן - **פלוני**) ללא היתר, ללא חוזה בכתב, ללא ביטוח רפואי וללא מתן פירוט שכר עבודה ששולם והסכומים שנוכו מהשכר. ההעסקה באופן זה בוצעה על ידי המערערת בשני מועדים שונים ומשכך היוותה שני אירועים נפרדים: הראשון, מיום 23.3.08 (להלן - **האירוע הראשון**) והשני מיום 16.6.08 (להלן - **האירוע השני**).
3. בגין כל אחד מהאירועים הוגש כתב אישום נפרד. בגין האירוע הראשון הוגש כתב אישום בחודש דצמבר 2008 (הע"ז 1839/08), ובמסגרתו ניתנה ביום 8.9.13 הכרעת דין המרשיעה את המעוררים בעבירות שיוחסו להם (השופטת הבכירה מיכל לויט).

בגין האירוע השני הוגש בשנת 2009 כתב אישום שלימים נמחק, משלא אותרו המעוררים. בחודש יוני 2012 הוגש כתב האישום בשנית (ת"פ 12597-06-12), אשר הומצא למעוררים רק בשלהי שנת 2013.

עמוד 1

4. בחודש פברואר 2014 הגישו המערערים בקשת רשות ערעור לבית דין זה (עפ"א 34705-02-14) במסגרתה ביקשו לבטל את הכרעת הדין המתייחסת לאירוע הראשון בטענה כי לא הומצא להם חומר החקירה באישום השני שהיה נחוץ לטענתם לצורך ניהול פרשת ההגנה בהליך הראשון. הבקשה נמחקה משאין הליך של בקשת רשות ערעור על הכרעת דין.
5. ביום 4.3.14 הורשעו המערערים, על פי הודאתם, בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום השני (השופט אורן שגב).
6. לבקשת המערערים, הטיעונים לעונש בשני ההליכים בהם הורשעו, נשמעו במאוחד לפני השופטת הבכירה מיכל לויט, וגזר הדין ניתן ביום 22.9.14 במסגרתו חוייבה המערערת בקנס בסך של ₪ 70,080 והמערער בקנס בסך של ₪ 17,520. קנסות המתייחסים לכלל העבירות בהן הורשעו בשני ההליכים.
7. הערעור על שתי הכרעות הדין מתמקד בטענת המערערים על פגיעה בזכותם להגנה ראויה, מאחר וחומר החקירה המתייחס לאירוע השני, לא הומצא להם במהלך ניהול ההליך הראשון. בהקשר זה נטען על ידי המערערים כי לו היה חומר זה בידיהם, הרי שהיה בכך כדי לשנות את קו ההגנה שננקט על ידם.
8. לטעמנו דין הטענה הנ"ל להדחות ובעקבות כך גם הערעור על הכרעות הדין. ואילו טעמינו בתמצית:
 - א. טענת המערערים כאמור איננה רלוונטית לגבי ההרשעה הנוגעת לאירוע השני (מושא כתב האישום השני). שהרי נכון למועד בו הודו המערערים בביצוע העבירות שבכתב האישום השני, כל חומר החקירה הנוגע לשני האירועים עמד לפניהם.
 - ב. הטענה לגבי פגיעה בזכותם של המערערים להתגונן מפני האישום הנוגע לאירוע הראשון, מאחר שבעת ניהול ההליך לא עמד לרשותם חומר החקירה באירוע השני, נטענה בעלמא מבלי שהמערערים הצביעו על פגיעה קונקרטית. דהיינו, המערערים לא הראו איזה קו הגנה נמנע מהם לנקוט בשל אי העמדת חומר החקירה כנטען הנוגע לאירוע אחר.
 - ג. והעיקר, בדיון שהתקיים לפנינו ביום 16.7.15, הודה ב"כ המערערים, בהגנותו, כי לפלוני מושא כתבי האישום שהוא אכן עובד זר, היה היתר העסקה עד לשנת 2004 בלבד וכי היתר זה לא היה על שם המערערת. מכאן, שנכון למועדים הרלוונטיים לשני כתבי האישום לא היה בידי המערערת היתר כדי להעסקתו של פלוני ולכן הרשעתו בדין יסודה. גם אם היתה למערערים ציפיה, כי נושא העסקתו של פלוני בישראל יוסדר בעתיד, אין בכך כדי להוות הכשר להעסקתו, כל עוד לא ניתן למערערת היתר להעסקתו כדיון.
9. אשר לגזר הדין, הטענות בעניין זה נטענו בשפה רפה וללא פירוט. כך או כך, לאחר עיון בגזר הדין ובהתחשב בנסיבות המקרה לא מצאנו סיבה להתערב בו.
10. סוף דבר - הערעור נדחה.

ניתן היום, י' אב תשע"ה (26 יולי 2015) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

משה טוינה,
שופט

נטע רות,
שופטת

אילן איטח,
שופט, אב"ד